

Horváth Ödön

A csönd igéje

Mi is az élet?
Bölcsönket a sírunkkal
összekötő út.

Lesz olyan idő,
amikor minden tévhit
értelmét veszti.

Több milliárdnyi
testvéred él a földön.
Nem vagy egyedül!

Fölöslegünkből
jó juttatni valamit
az éhezőknek!

Sokféle világ
létezik; éppen annyi,
ahányan vagyunk.

Féken tartott nyelv,
sok előre nem látott
bajtól kímél meg.

Mindenki útja
olyan, mint amilyennek
lába tapossa.

Sóvárgásaink
nyugtalanná tesznek és
irigykedővé.

Tetteink nyomán
ismerjük meg igazán
sorsunk választát.

Tiszteld a csöndet;
kitáruló lelkednek
tisztá forrása.

Tudatlanságunk
következményeiről
semmit sem tudunk.

Tükrünkbe nézve
ismert, fordított képünk
mosolyog vissza.

Utólag könnyű
a bölcs megállapítás:
mi lett volna jó.

Ahogy öregsünk,
egyre több dologról van
más véleményünk.

Hetven év után
a túlsó part árnyképe
felerősödik.

Ki nem akar boldog lenni?

Milyen boldogság,
ha örömiinket leljük
kicsiny dolgokban!

Olyan lény soha
nem volt még a világon,
akit nem ért baj.

Életünk során
sok hibát követünk el
kapkodásunkkal.

Mértékletesség,
belátás, megfontoltság
óvnak a bajtól.

Visszatérésünk
a helyes útra, talán
még megment minket.

Közös feladat:
a bennünk szunnyadó jót
felszínre hozni.

Mi, akik ma itt
élünk, kisimíthatjuk
Földünk ráncait.

Az elmúltakon
tépelődni hasztalan;
jövők új esély.

Jó, ha belátod:
egész életed során
nem lehetsz boldog.

A tökéletlen
lélek zűrzavara sok
nyavalyát okoz.

Rossz élményeink
az idő múlásával
megszelídülnek.

Milyen jó volna
egyszer félelem nélkül
láttni jövőnket.

Sokat tapasztalt
öregék bölcs szavai
hasznodra vannak.

Minden pillanat
egy-egy lépés előre
a nagy Perc felé.